

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010161
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6719010161.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovanej P. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 09. mája 2022 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovanú P. W., rod. A., nar. XX. XX. XXXX M. K. K., trvale bytom M. XXXX/XX, K., oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/362/17/6611 zo dňa 22. 03. 2019, ktorá jej kládla za vinu spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 2P/315/2013-35 zo dňa 02. 12. 2013, právoplatným dňa 12. 12. 2013 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí W.E. P., N.. XX. XX. XXXX sumou 150,- Eur mesačne a na A., N.. XX. XX. XXXX a V. N.. XX. XX. XXXX sumou 50,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, t. j. spolu 250,- Eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám Ľ. W.P., N.. XX. XX. XXXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v Krupine, okres Krupina a na iných miestach v období od 13. 12. 2013 do 09. 03. 2017 úmyselne a riadne a včas neplnila, pričom v predmetnom období do 26. 02. 2015 podnikala na základe živnostenského oprávnenia za účelom dosiahnutia zisku, následne nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nepoberala dávky v hmotnej núdzi a tak si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia, čím jej voči oprávnenému Ľ. W., N.. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., M. XXXX/XX vznikol na výživnom dlh v celkovej výške 8.100,- Eur (na tri deti P., N.. XX. XX. XXXX, A., N.. XX. XX. XXXX P. V., N.. XX. XX. XXXX - za obdobie od 04. 04. 2016 do 01. 03. 2017), pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 22.03.2019 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv 362/17/6611 obžalobu na P. W.Č. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaná P. W. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravila vyhlásenie o tom, že je nevinná. Po zákonomnom poučení v rámci jej výsluchu uviedla, že sa s bývalým manželom rozviedla z dôvodu, lebo sa nechcel podieľať na výchove ich spoločných detí. Aj z toho dôvodu od roku 2010 začala pracovať v Rakúsku, pričom on na spoločnú domácnosť dával málo peňazí. V decembri 2013 ich rozviedli, dohodli sa, že sa o deti budú starať tak ako dovtedy, čiže ona dva týždne a on dva týždne. Z toho dôvodu chceli striedavú starostlivosť, ktorá im však súdom bola zamietnutá. Keďže ona pracovala v Rakúsku, súd deti zveril bývalému manželovi s tým, že ona bude mesačne platiť 250,- Eur výživné. Dva týždne teda pracovala a 2 týždne bola doma. Zo začiatku s tým nebol problém, ona kupovala veci, keď odchádzala naspäť do Rakúska, nechala vždy v obálke 250,- Eur a deťom povedala,

že to sú peniaze pre otca a najstaršia dcéra ich dávala otcovi. Časom sa ale starostlivosť z jeho strany o deti zhoršila, deti jej vraveli, že im nedáva peniaze ani na jedlo, tak ona písala sms-ky, aby sa o deti riadne staral. Písala, že zavolá na neho sociálku, lebo sa riadne nestará o deti. Ona mala podať naňho trestné oznámenie, ale nechcela, aby deti chodili po súdoch, verila, že sa nejako dohodnú. Najmladší syn jej volal, že ho už nebaví žiť, že otec má priateľku, že spolu pijú a oni musia po nich upratovať. V tom období sa o deti starala aj jej mama. V roku 2017 požiadala súd o zverenie detí do opatery, pričom v období od 2017 do 2019 sa bývalý manžel vôbec nezaujímal o deti, nedal im ani cent, napriek tomu, že na deti poberal prídavky. Každé prázdniny všetky tri deti chodili za ňou do Viedne a trávili spolu dovolenky, pričom jej najstaršia dcéra bude tento rok končiť vysokú školu vo Zvolene. Celý život sa riadne stará o svoje deti, má s nimi krásny vzťah a nadovšetko ich ľúbi.

Na doplňujúce otázky uviedla, že za celé žalované obdobie sa nestalo, že by ju obžalovaný kontaktoval s tým, že chce peniaze na výživné, až po tých troch rokoch, keď mu napísala sms-ku, že ho dá na sociálku. Deťom posielala aj vreckové, v prípade, ak by im došli peniaze, ale on ju ani jedenkrát nekontaktoval s tým, že by mu chýbali peniaze. Vie, že si peniaze určite bral, deti ich nebrali a obálka bola prázdna. Keby peniaze nemal, tak by ju určite kontaktoval. V tom období bežné výdavky na deti platila ona, keď žiadala o zverenie detí do starostlivosti, tak všetky bločky dala svojej obhajkyni, všetky by mali byť v spise na Okresnom súde Banská Bystrica, išlo o konanie 11P/2/2017. V tom období žili v dome, ona bola 2 týždne doma. Obžalovaný vtedy odchádzal preč, pričom ona sa oňho vôbec nezaujímal, keďže už boli rozvedení. Keď odchádzala naspäť do Rakúska buď mu zavolala, alebo napísala, aby prišiel domov, nestretli sa. Keď mala prísť na Slovensko, napísala mu, že je na ceste. Keď sa rozviedli, tak aj jeho priateľka tam chodila, ale tá nikdy nepomáhala so starostlivosťou o deti. Taktiež má fotky, na ktorých je vidieť, aké nákupy robila ona, a čo bolo napr. na jedenie, keď prišla domov. Nemala dôvod neveriť svojim deťom, nechcela ich ťahať po súdoch kvôli ďalším stresom, preto na bývalého manžela nepodala trestné oznámenie.

Svedok L. W. na hlavnom pojednávaní po zákonnom poučení vypovedal, že o celý chod domácnosti sa staral v postate sám. Keď obžalovaná občas prišla domov, tak je pravda, že aj niečo kúpila. Ona prišla domov na dva tri dni a to bolo všetko. Plyn, elektriku, to všetko platil on. Mali ústnu dohodu, že sa o deti budú starať tak, že dva týždne ona, a dva týždne on, ale keď nechodila domov, tak ústna dohoda padla. Hneď prvý mesiac po rozvode vôbec neprišla domov. Nedávala mu žiadne peniaze, tiež sa stalo, že raz si požičala peniaze od neho na cestu späť do Rakúska. Podľa neho aj dával na súd rozpis, kedy obžalovaná chodievala domov. Keď prišla, on vtedy odišiel preč, ona mu napr. o 4 ráno napísala, že odchádza naspäť, tak musel utekať domov postarať sa o deti. Nenechávala žiadne peniaze, nevedel o tom, či nejaké nechávala deťom, o tom mu nič nehovorili, on od nej nevidel ani cent. Obžalovanej povedal, že keď to nie je tak, ako sa dohodli, tak že nech platí výživné v zmysle rozsudku. S ňou sa nedalo komunikovať, hneď do neho skočila, že od nej nevidí ani cent. K podaniu trestného oznámenia ho viedlo to, že nechcela uzavrieť žiadnu dohodu, doslova ho vyhodila z domu, aj s dcérou mu vyhodili veci z okna, dodnes nemajú vôbec vysporiadané veci. On je živnostník, keď mal prácu, mal aj príjem, keď nie, tak žil z toho, čo si nasporil, alebo mu pomohli rodičia. Vykonáva v podstate sezónnu prácu. Čo sa týka jeho starostlivosti o deti, každé ráno ich vozil do školy, robil im raňajky, desiatu, keď prišli skôr zo školy, počkali ho u jeho rodičov, potom im nachystal večeru.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že v období rokov 2013 až 2017 priemerne mesačne zarobil cca 800,- Eur, v rámci toho boli aj odvody do sociálnej poisťovne. Výdavky na domácnosť boli 150,- Eur na elektrinu, keď dal na dom solárne panely, tak sa už platilo menej, ostatné výdavky takto z hlavy nevedel uviesť. Nevedel presne uviesť, aké boli mesačné náklady na deti, čo zarobil, to minul na domácnosť a deti. V tom období nežiadal o vyplácanie náhradného výživného, ani nevedel, že je taká možnosť. V tom období sa trápil, staral sa o deti, keď nemal peniaze, tak si požičal.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadrila obžalovaná, ktorá uviedla, že je pravda, že platil elektriku 80,- Eur mesačne, keď žiadala o zverenie detí do starostlivosti, bol tam nedoplatok 700,- Eur na elektrine. O deti sa vôbec nestaral, ona chodila domov každé dva týždne, pretože chodila na turnusy, pracuje ako opatrovatelka a striedala sa s ďalšou pani, teda bola doma, nemala kde inde byť.

Svedkyňa P. W., dcéra obžalovanej, na hlavnom pojednávaní po zákonnom poučení uviedla, že mama s otcom sa o nich starali striedavo, každý dva týždne. Keď bola doma mama, všetko bolo nakúpené, navarené a upratané, teda normálna starostlivosť. Keď sa o nich mal starať otec, väčšinou sa o seba

starali sami. Do štvrtej bol v robote, keď prišiel večer domov, išiel si hore do izby ľahnúť. Nejakú starostlivosť z jeho strany ona nevnímala, preto sa v podstate aj nekontaktujú. On bol vždy držgroš. Oblečenie aj drogériu im dávala mama. Väčšinou boli buď u jednej, alebo u druhej starkej. Keď sa o nich staral otec, tak šli ráno do školy, po škole šli ku starkej, potom prišli domov, a čo bolo v chladničke, tak si dali najesť, a otec, keď prišiel domov, tak si šiel ľahnúť spať. Nepamätala si, že by im otec chystal nejaké desiaty, dal im peniaze, aby si niečo kúpili. Do školy ich viezol on cestou do práce. To, kto uhradil veci za školu, ona v podstate neriešila, keď už potrebovala nejaké peniaze, tak ich pýtala, otec jej niekedy povedal, že nemá, mama jej ale vždy dala. Aj keď ešte spolu rodičia žili, tak to nebolo dobré, otec sa o nich nikdy nestaral ako otec. Čo sa týka výživného, mama vždy nechávala 250,- Eur v obálke na stole, a ona povedala otcovi, že tam sú tie peniaze a on si ich zobral. Na desiatu im dával ak tak peniaze, ale to nebolo veľa, možno jedno Euro, pričom mama im nechávala ešte aj vreckové, nejakých 20,- Eur. Keď potrebovali peniaze do školy, niekedy im ich otec dal, niekedy nie. Po škole sa chodili najesť ku starkej, v škole obedy nemali, neskôr to už ale aj starkú obmedzovalo, potom, keď už boli na vyšších školách, tak mali obedy v škole. O najmladšieho súrodenca sa starali oni, alebo bol u starkej. Spomenula si, že doma robili buď praženicu, alebo upiekli nejaké kura, ale nebola nejaká starostlivosť zo strany otca. S otcom vôbec nikdy neriešili otázky súvisiace s výživným. Jedenkrát jej aj dal podpísať niečo, povedal jej, že ak to nepodpíše, tak že si má pýtať peniaze od mamy, ona povedala, že to nepodpíše, ani jej vlastne nechcel povedať, čo mala podpísať. Nevedela už však uviesť, kedy presne to bolo. Otec nikdy nerobil nejaké veľké nákupy, vedela, že keď sa sťažovali babke, tak tá mu to povedala, tak prišiel domov nasratý a opýtal sa ich či im má kupovať krekety a koláčiky. Čo sa týka starej mamy Z. W., tak oni chodili ku nej, možno jedenkrát mesačne prišla aj ona ku nim domov, ale nebolo to nejako často. Skôr to vnímala tak, že oni sami sa o seba starali. Tých 250,- Eur ako výživné nechávala mama na stole z dôvodu, že v tom čase sa už s otcom nestretávali, nebolo to medzi nimi dobré, tak to v podstate nemala ako inak urobiť, a asi sa tak aj dohodli. Keď prišla domov mama, vtedy šiel otec z domu preč, ku svojej frajerke, takže sa s mamou vôbec nestretli. Q. X. je otcova priateľka, chodila sa ku nim domov občas vyspať, im to vadilo, pretože mama mala v dome svoje osobné veci. Čo sa týka nejakej starostlivosti, ona sa o nich vôbec nestarala. Vyživovacia povinnosť zo strany otca voči nej je určená súdom a plní sa, zo strany matky sa taktiež plní, a podľa nej aj nad rámec. Vie o tom, že proti jej matke je vedené exekučné konanie ohľadne vymoženía výživného, ale s tým vôbec nesúhlasí, ani jej bratia, nevedela, komu by tie peniaze išli a na čo, keď sa s nimi otec vôbec nestretáva.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadrila obžalovaná, ktorá uviedla, že s ňou súhlasí.

Svedok A. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že starostlivosť o nich sa striedala, dva týždne sa o nich starala mama a dva týždne otec. Keď mama nebola doma, chodili pravidelne do školy, zo školy domov, otec doma toľko nebýval. Do školy chodili asi pešo, alebo ich vozieval ráno otec cestou do práce. Desiaty si robili sami, buď večer, alebo ráno, obedy mávali v škole. Nepamätal si, že by im otec dával nejaké vreckové. S otcom nemal žiadny vzťah, taký chladný. Keď niečo potreboval, tak od otca si nič nepýtal, lebo vedel, že nič nebude. Je pravda, že na narodeniny niečo dostali, ale inak veľmi nie. Čakal preto, kým príde domov mama, a pýtal si od nej. Keď sa o nich staral otec, tak strava a nákupy boli biednejšie. Čo si pamätal, tak kupoval šunku, z toho si robili desiatu, ale veľmi si na to už nespomínal. Aj vravieval mame, že keď je doma ona, tak je to lepšie. Vedel, že bolo obdobie, keď chodili na obedy ku starkej, lebo neboli na obedy prihlásení v škole, pár krát boli aj na nákup oblečenia so starkou. Najmladší súrodenec chodil buď autom s otcom, alebo ho aj on šiel vyprevadiť, bolo to raz tak, raz tak. Čo sa týka výživného, o tom vedel, mama nechávala otcovi peniaze v obálke, on si ich zobral, a tak to fungovalo. Otec im z tých peňazí nedával nejaké vreckové, možno raz za čas.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že v tom období, keď bola mama v zahraničí a staral sa o nich otec, ku nim nechodila jedna alebo druhá starká, ktorá sa o nich starala, v podstate s jednou a druhou starkou bol, len keď bol u nich doma, občas ku nim domov prišla starká z otcovej strany, ale nebolo to nejak tak, že by sa o nich starala, bolo to raz za čas. Otec mu v tom období nikdy nehovoril, že by mu mama neplatila výživné. Má vedomosť o tom, že prebieha nejaké exekučné konanie ohľadne výživného, podľa jeho vedomostí tam bolo niečo zastavené.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadrila obžalovaná, ktorá uviedla, že s ňou súhlasí.

Svedkyňa Z. W., matka L. W., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že zo začiatku v tom období to bolo tak, že obžalovaná chodila každé dva týždne domov, ale potom napr. aj mesiac

neprišla. Ona často bývala s deťmi, oni u nej bývali, kým bol syn v robote, takže s deťmi bola veľa. Cez víkendy chodila ku nim upratať a navariť. S deťmi chodili na dovolenky, na výlety, nič im nechýbalo. Vedela o tom, že syn im robil každý deň nákup, ona ku nim chodila v podstate každý deň, a vždy na víkend, hlavne v sobotu. Čo sa týka výživného, vedela o tom, že syn nedostal žiadne peniaze, energie za dom, všetko platil sám, posledný rok neplatil, ale to bolo v čase, keď bol už vyhodенý z domu, teda keď tam už nebyval, ale mesačné platby všetky platil on.

Ma doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že jej syn v tom období zarábala málo, lebo bol živnostník, ráno vozil deti do školy, poobede robil do štvrtej, teda mal kratšiu pracovnú dobu, zarábala okolo 600,- až 700,- Eur. Oni mu veľmi pomáhali, ona aj chodila pre najmladšieho do škôlky, na krúžky, kompenzovali to teda ona s manželom, podľa nej deťom nič nechýbalo. Nevedela z hlavy uviesť, aké boli v tom období výdavky na domácnosť, všetky doklady predkladal syn na súd. Nevedela sa vyjadriť k tomu, prečo jej syn nevymáhal výživné.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadřila obžalovaná, ktorá uviedla, že čo sa týka výletov a pomoci s najmladším do škôlky, tak to bolo v období ešte pred rozvodom, pretože v roku 2013 mal najmladší syn 8 rokov, všetko čo uvádzala je v podstate pravda, avšak len do rozvodu, od rozvodu bývali deti v podstate samé a ich otec, keď prišiel večer domov, bol väčšinou opitý, a čo sa týka domu, ktorý kúpili, tak išlo v podstate o zručaninu, ktorú počas manželstva opravili, a polovicou prispela ona zo svojho dedičstva.

Svedkyňa Q. X. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že so svedkom L. W. sa pozná už dávno, asi od roku 1993. Dlho sa nevideli, potom sa zase stretli a spolu sú asi od roku 2015. Potom jej povedal, že spolu s manželkou zle žili, že to už nefungovalo, a potom aj ona chodila k nemu domov, pomáhať mu, to už bol ale rozvedený. V čase, keď nebola obžalovaná doma, tak sa o deti staral, chodil do práce, platil za elektrinu, vozil deti do školy. Ona vtedy pracovala na tri zmeny, má jeho deti rada, a chodila mu pomáhať. Nie je zaujatá ani voči deťom, ani voči obžalovanej. W. W. jej nespomínal nič ohľadne výživného, o tom sa nerozprávali. Ona osobne nevidela žiadne peniaze na stole. Asi od roku 2016 mu pomáhala, aj oprat', aj navariť, jeho deti sa ku nej pekne správali, ale cítila, že tam nie je vítaná, mala pocit, ako keby boli dosť nepriateľské aj voči otcovi. Jej sa tento problém v podstate ani netýka, chcela mu len pomôcť. Deti má tak isto rada, čo bolo medzi nimi, do toho jej nič. Čo sa týka večere a raňajok, tie robil raz on, raz ona, a aj ona prispievala, robila nákupy. On platil veci deťom do školy, aj elektrinu platil, chodil aj na rodičovské združenia. Čo sa týka alkoholu, ona vôbec nepijem. On pil málokedy, ale nie tak, že by sa opíjal, a určite nepili spolu. Obžalovaná niekedy aj mesiac neprišla domov, keď zatelefonovala, oni sa museli pobaliť a uvoľniť miesto, keď sa striedali, tak keď oni odchádzali, vždy bolo navarené a čisto, keď sa vrátili naspäť do domu, tak tam býval neporiadok.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že v tom období pán W. pracoval na živnosť, nevedela, koľko mal financií, ju to ani nezaujíma. On má svoje peniaze, a ona svoje. Ohľadne toho, že uvádzala, že mali byť nejaké peniaze na stole uviedla, že počula, keď sa rozprávali, že obžalovaná tvrdila, že nejaké peniaze nechala na stole, ale ona nijaké peniaze nevidela. Keď boli na polícii, tak jej to pán W. spomínal. Ona sa o to ale nijako nezaujíma. S nikým sa nerozprávala o tom, čo malo byť predmetom jej výpovede, ale už v podstate vedela, o čo ide.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadřila obžalovaná, ktorá uviedla, že pri rozvode už bola s jej bývalým manželom, on ju žiadal aj o urýchlenie rozvodu, a ona už vtedy chodila ku nim domov prespávať. Taktiež mala informácie o financiách jej bývalého manžela, aj sa o ne zaujíma. Keď ona odchádzala z domu, tak bol vždy poriadok a bolo aj nakúpené.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola vzhľadom na zdravotný stav so súhlasom prokurátora a obhajcu obžalovanej na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne D. A. z prípravného konania, v rámci ktorej po zákonom poučení v podstate uviedla, že obžalovaná P. W. je jej dcéra. Ona je s L. W. rozvedená od roku 2013. Pred rozvodom chodievala do ich domu občas na návštevy, do ich spoluzití sa nestarala. Do ich domácnosti sa nasťahovala na požiadanie detí až v marci 2017, od tej doby bola pri deťoch. Jej dcéra pracuje v Rakúsku a domov chodievala na tri alebo štyri dni v týždni. Pokiaľ bola ona preč, o deti sa starala svedkyňa. Nevedela sa vyjadriť k tomu, ako si jej dcéra plnila vyživovaciu povinnosť, nebola prítomná pri riešení výživného. K dokladu, ktorý mal podpísať L. W., a v ktorom mal uviesť, že nežiada peniaze ako výživné od matky detí uviedla, že vie, že taký papier bol, a od vnučky P. W. vedela, že ho podpísoval L. W., a že bol vtedy opitý. Ona ale ten papier nevidela.

Na záver uviedla, že v súčasnosti sú deti u jej dcéry P., ktorá sa o ne stará, Ľ. W. sa už o deti nezaujíma. Má vedomosť o tom, že dcére posielala výživné na účet, chlapcom žiadne peniaze neposiela.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 3/2018 Mgr. Daniely Novosádovej ohľadne podpisov na dokumente, ktorý mal podpísať svedok Ľ. W., a v ktorom bolo uvedené, že nežiada výživné od obžalovanej, zo záverov ktorého v podstate vyplýva, že podpis na tomto materiály nevyhotovil Ľ. W., a svedkyne P. W. P. D. A. nebolo možné potvrdiť, ani vylúčiť ako pisateľku sporného podpisu.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: kalendárny prehľad predložený Ľ. W. (č.l. 54 - 58, 252 - 255), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/315/2013 (č.l. 91 - 94), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/2/2017 (č.l. 95 - 101), rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Cop/28/2018 (č.l. 102 - 107), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7Pc/2/2017 (č.l. 108 - 111), rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17cop/40/2017 (č.l. 112 - 116), rodné listy (č.l. 117 - 119), doklady k exekučným konaniam (č.l. 120 - 125, 257 - 264), uznesenie Okresného súdu Zvolen a odvolanie ohľadne exekúcie (č.l. 126 - 137, 219 - 227), potvrdenia (č.l. 138, 140), čestné prehlásenia (č.l. 139 - 141), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici (č.l. 145 - 149, 303 - 309), správa ÚPSVaR (č.l. 151, 152 - 154), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 155 - 157), správa Okresného úradu Zvolen (č.l. 158, 160), výpis zo živnostenského registra (č.l. 159, 161), správa Daňového úradu (č.l. 162), správa Okresného úradu Krupina (č.l. 164, 169), výpis z katastra nehnuteľností (č.l. 165 - 168, 170 - 173), správa Mesta Krupina (č.l. 174, 179), evidencia priestupkov (č.l. 177 - 178), prehľad plnenia výživného (č.l. 182), zmluva o obstaraní zájazdu (č.l. 186), zápisnica o vydaní vecí (č.l. 198 - 199), návrh JUDr. V. (č.l. 201 - 208, 206 - 270), návrh Q. V. na rozvod (č.l. 209 - 212, 265 - 266), návrh JUDr. V. na zastavenie exekúcie (č.l. 213 - 216, 262 - 264), čestné prehlásenie A. W. (č.l. 217 - 218, 267, 288), vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie (č.l. 228 - 231, 271 - 277), odvolanie obžalovanej (č.l. 232 - 235), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici (č.l. 236 - 244), upovedomenie o začatí trestného stíhania (č.l. 245), vyjadrenie v exekučnom konaní (č.l. 246), žiadosť o udelenie poverenie exekútorovi (č.l. 257), návrh na vykonanie exekúcie (č.l. 258 - 259), návrh na zmenu úpravy rodičovských práv (č.l. 268 - 270), uznesenie a odvolanie v exekučnom konaní (č.l. 278 - 284, 285 - 287), zápisnica z pojednávania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/2/2017 (č.l. 289 - 302), zápisnica z pojednávania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/315/2013 (č.l. 312 - 316), odpis registra trestov obžalovanej (č.l. 412, 489), fotografie predložené obžalovanou (č.l. 413 - 418), daňové priznania DPFO (č.l. 453 - 486), pripojený spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/2/2017.

Po takto vykonanom a zhodnotenom dokazovaní súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžaloba kládla za vinu obžalovanej v podstate to, že v období od 13. 12. 2013 do 09. 03. 2017 si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči svojim trom maloletým deťom, čím jej za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 8.100,- Eur. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala, že čo sa týka výživného, vždy, keď odchádzala od detí z domu na dva týždne preč kvôli práci, nechala v obálke na stole v kuchyni 250,- Eur ako výživné na deti, pretože sa tak dohodli so svedkom Ľ. W.. Túto skutočnosť vo svojich výpovediach potvrdili aj deti obžalovanej, svedkovia P. W. P. A. W.. Svedok Ľ. W.Č. síce túto skutočnosť nepotvrdil, naopak uviedol, že od obžalovanej žiadne výživné nedostal. Deti obžalovanej vo svojich výpovediach ďalej uviedli, že od otca žiadne peniaze nedostávali, ak tak len občas, väčšinou vždy počkali na obdobie, keď sa o nich starala mama, a peniaze si pýtali od nej. Ostatní vypočutí svedkovia sa vyjadrovali len všeobecne ku starostlivosti obžalovanej a svedka Ľ. W. k ich maloletým deťom, ale k výživnému, forme jeho platenia (teda či obžalovaná nechávala výživné v obálke na stole) sa nevedeli vyjadriť. Vo veci boli vykonané aj rôzne listinné dôkazy, z ktorých ale nevyplývalo, či si obžalovaná riadne plnila vyživovaciu povinnosť, alebo nie. Súd preto nemal dôvod neveriť výpovedi obžalovanej a jej dvoch detí, ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaná vždy pred tým, ako od nich odišla z domu, keď sa striedali v starostlivosti o deti, nechala výživné vo výške 250,- Eur v obálke na stole v kuchyni, ktorú si svedok Ľ. W. vždy zobral. Súd sa pri posudzovaní viny musí riadiť zásadou in dubio pro reo, a pokiaľ sa nepodarí dospieť k jednoznačnému záveru (teda bez akýchkoľvek dôvodných pochybností), že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného konania, musí súd oslobodiť obžalovanú spod obžaloby, ako sa to stalo v pojednávanom prípade.

Záverom súd už len konštatuje, že aj oslobodenie obžalovanej spod obžaloby je zákonným rozhodnutím v prípade, keď prokurátor neunesie dôkazné bremeno, a po vykonanom dokazovaní nie je možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností uznať vinu obžalovanej, pričom súd musí dôsledne rešpektovať zásadu in dubio pro reo. Súd preto na základe uvedených skutočností podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovanú spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozhodnom období si obžalovaná riadne plnila svoju vyživovaciu povinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.